

TOMÁŠ

ČÍSLO
VYDÁNÍ

14

MĚSÍČNÍK DOBŘÍŠSKÉ FARNOSTI

BŘEZEN 2026

INSPIRACE

Nový arcibiskup
na téma smíření

ROZHOVORY

Hanka Dudíková
a Zuzka Klimtová
P. Matěj Jirsa

AKCE

Začíná kurz Alfa
Postní duchovní
obnovy

FARNOST

Detaily
k platebnímu
terminálu

ZAMYŠLENÍ

Smíření, co pro nás znamená? - P. Příbyl

P. PŘIBYLA OSLOVIL M. BEŠČEC, ÚVODNÍ TEXT A. BŮHM

V roce 2025 vznikla na kraji lesa nad Dobříší křížová cesta. V letošním roce by měl autor díla, Miroslav Bešcec, vybudovat kamenný portál Smíření a odpuštění, který na křížovou cestu naváže.

V tomto časopise jsme o projektu opakovaně psali, ale často jsme se soustředili na praktické a technické otázky. Pokud ale kousek od nás vyroste portál jako připomínka smíření a odpuštění, pojďme se zastavit u těchto témat samotných. Je smíření a odpuštění v dnešním světě potřeba? Co znamená smíření a odpuštění pro mě? Na toto téma pro vás připravujeme sérii textů od dobříšských farníků i dalších podporovatelů projektu.

V litoměřické diecézi letos prožíváme Rok smíření. Zveme k obnově vztahů – zejména mezi Čechy a Němci, k odpuštění zla války i období po ní. To je u nás spojené s leckdy násilným vystěhováním našich německy mluvících sousedů. Zveme k odvaze smířit se, odpustit a k ochotě znovu budovat mosty tam, kde se

v minulosti objevily trhliny, kde jsme si ublížili. Smíření není „co jsme si, to jsme si“, není to jednorázový čin, gesto nebo „jen slova“, ale duchovní program, cesta. A právě na cestě se člověk učí vidět svět jinak: s větší trpělivostí, srdcem otevřeným pro druhé a s vědomím, že Bůh nás provází i tehdy, když se nám zdá, že naše hříchy a zloba jsou nepřekonatelné. Nebo když začneme sami před sebou předstírat, že se nás nějaké zlo netýká, že je to dávno – a upadáme pak do stavu, který bych nazval „netečností spravedlivých“.

V tomto duchu s radostí sleduji také iniciativy, které se rodí mimo hranice naší diecéze, ale nesou stejný duchovní akcent. Jednou z nich je projekt Smíření/Odpuštění v Dobříši, kde vznikla kamenná křížová cesta

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 3

Úvodník

ANGELO SCARANO

Milí farníci, před několika týdny se mi stala tato příhoda. Na zasněženém parkovišti pastoračního centra se maminka se dvěma dětmi nemohla rozjet autem. Kola prokluzovala, kopeček byl zrádný a situace začínala být bezvýchodná. Viděl jsem, jak telefonuje, protože po několika neúspěšných pokusech to očividně vzdala. Nedalo mi to a šel jsem jí pomoci. Nabídl jsem jí, že pokud mi důvěřuje, může mi půjčit klíč od auta, abych to zkusil sám. Uznala, že jsem asi zkušenější než ona (přitom mě viděla poprvé v životě!), a tak mi svěřila klíč od auta... a také druhé, spící dítě na zadní sedačce. Protože jsem usoudil, že náš kopeček je beznadějně namrzlý, zkusil jsem vyjet jinou cestou. Povedlo se to snadno a rychle. Maminka ke mně přiběhla a řekla větu, která mě pobavila: „Kdybych nebyla vdaná, dala bych vám pusu!“ Když jsem se vrátil domů, chvíli jsem o té události přemýšlel. Došlo mi, že

i v našich životech se může stát něco podobného: snažíme se překonat určitou překážku, chceme se pohnout z místa, ale nejde to. Přes veškeré úsilí se stále vracíme zpátky - podobně jako ta maminka na našem parkovišti.

A právě v takových chvílích můžeme udělat krok důvěry: svěřit se někomu zkušenějšímu, Kristu. Dokonce mu svěřit „klíče“ — řízení vlastního života. A pak můžeme zakusit, že se i zdánlivě beznadějně situace vyřeší nebo se obrátí k dobrému. Nebylo by to poprvé: vždyť už apoštolové zažili něco podobného po neúspěšném rybolovu. Takovou důvěru a odvahu vám přeji.
P. Angelo

a kde má být v roce 2026 instalována socha Smíření/ Opuštění Miroslava Bešče.

Je to krásný příklad toho, jak může umění vstupovat do veřejného prostoru a otevírat témata, která jsou zásadní nejen pro křesťanskou komunitu, ale pro celou současnou společnost. Smíření a opouštění totiž nejsou jen pojmy víry, ale neobejde se bez nich žádná rodina, žádné město, žádný národ. A právě proto je dobré, když se k nim lidé mohou vztahovat také skrze symboly, krajinu a společné úsilí.

Děkuji všem, kdo se ve prospěch smířování angažují, aby jejich práce přinášela pokoj. Mohou nám všem velice prospět – pomohou nám znovu objevit sílu opouštění a odvahu začít znovu. Ať místa, která vznikají s tímto úmyslem, promlouvají i k budoucím generacím.

Ze srdce žehnám všem, kdo se vydávají na cestu smíření.

+ Stanislav Příbyl

ROZHOVOR

Mít odvahu tvořit svůj život a mít z něj radost

S MATĚJEM JIRSOU MLUVIL ADAM BÖHM

V září 2025 přišli na Svatou Horu dva kněží - farář Miloš Szabo a kaplan Matěj Jirsa. A protože Matěj Jirsa se už s řadou lidí z dobříšské farnosti potkal - když byl jako host opakovaně na setkání spolča mládeže nebo když v prosinci na Dobříši vedl exercicie - rozhodli jsme ho představit celé farnosti.

Máte bohaté zkušenosti s prací s mladými lidmi. Jaký je váš „recept“ na to, jak předávat víru mládeži, aby pro ně byla srozumitelná a uvěřitelná?

Pevný recept nemám, ale snažím se inspirovat exhortací papeže Františka pro mladé Christus vivit.

Klíčové je dávat mladým lidem svobodu, důvěru a vést je k dospělosti. Místo abychom je o něčem přesvědčovali, je lepší společně hledat odpovědi v debatách – mladé lidi baví diskutovat

o tématech, jako jsou vztahy s rodiči, prožívání víry uprostřed nevěřící společnosti, ale i modlitba a podobně, pokud k tomu mají bezpečný prostor. Také je důležité vytvářet prostor pro jejich sny, aby měli pocit, že nic není nereálné, ať už jde o společnou přespávačku nebo výpravu do Alp. Křesťanství jim nemá v první řadě přinášet dogmata, ale vědomí, že jim Bůh důvěruje a že mohou svůj život tvořit svobodně a s optimismem. Pedagogicky je také důležité, aby měli kam růst a aby se aktivity pro různé věkové skupiny lišily.

Svatá Hora je místo hluboké tradice, ale pro někoho může být až příliš zahalená folklórem. Jak na toto místo nahlížíte vy a jak se

s tímto dědictvím vypořádáváte?

Osobně mi folklórní zbožnost není úplně blízká, ale vnímám Svatou Horu jako klenot celého kraje, který milují i lidé, kteří se s vírou neidentifikují. Naší výzvou je najít jazyk, který tyto světy propojí. Přál bych si, aby Svatá Hora nebyla jen uzavřeným duchovním centrem nebo naopak pouhým muzeem a historickou budovou. Například v postních videích na Instagramu se snažíme propojovat historii místa, třeba ambity, s duchovním rozměrem, který je srozumitelný i psychologicky – jako je vnímání vděčnosti

za dobré momenty v životě. Cílem je, aby se historie stala inspirací pro současný život a pro to, co znamená být křesťanem dnes.

Na závěr jedna osobní otázka. Pražský arcibiskup Stanislav Příbyl, který na Svaté Hoře také začínal, nedávno zveřejnil své biskupské heslo. Pokud byste si měl svoje kněžské heslo vybrat Vy, jak by znělo?

Konkrétní větu vymyšlenou nemám, ale mým „heslem“ je to, co se snažím žít: znovuobjevování svobody, dospělosti, radosti a vnitřního potenciálu. Křesťanství by mělo člověka doprovázet k tomu, aby se stal sám sebou, měl odvahu tvořit svůj život a měl ze života radost.

Farníci se představují

PŘIPRAVILA JITKA URBANOVÁ

HANKA DUDÍKOVÁ se svojí rodinou neodmyslitelně patří k dobříšskému kostelu i městu. Poprosili jsme Hanku o krátké popovídání.

Hanko, ačkoli jsi jedna ze stálých kostelních lavic, vysvětli nám prosím, odkud pocházíš a jak jste se ocitli na Dobříši?

Pocházím z Brna. A na Dobříš jsem následovala svého muže Petra. Jeho dědeček tu byl okresním veterinářem (ovšem taky přišel ve dvacátých letech z Moravy), po Petrových prarodičích tu zůstal domek. Téměř vzápětí jsem se stala dobříšským lokálním patriotem. Je to tady takřka dokonale.

Jak došlo k tomu, že jsi v našem městě založila dívčí skautský oddíl, který úspěšně funguje už přes 30 let?

Hlavní zásluhu na založení oddílu, dnes už střediska o 250 členech, má Zuzka Klimtová, která má skauting v krvi po předcích. Já jsem nadšeně chodila do skautu v Brně v 69. roce, a tak když za mnou přišla těsně po revoluci, jestli bych jí nepomohla založit na Dobříši oddíl, dlouho jsem neváhala. Šlo nám hlavně o to, aby děti měly prostor pro kamarádství a taky o jakousi preevangelizaci. To vše ponejvíce v přírodě. Skauting je krásně propracovaný systém. Jsem moc ráda, že se oddílů ujímají další a další mladíši a táhnou káru dál.

Je něco, co Ti v naší farnosti, v kostele nebo v našem farním časopise chybí?

Myslím, že nabídka je docela pestrá a široká, ale málo lidí ji využívá. Ted' jsou fajn biblické hodiny s Anjelem, ale zase se tam sejde jen střední a starší generace, ačkoliv si myslím, že by to mladým taky mělo co říct. Zdá se mi ovšem, že obecně je v současné době větší zájem o spiritualitu než o teologii. Pár večerů doprovázené kontemplativní modlitby (jako tu dělal Jenda Hála) by se hodilo.

Co máš na dobříšské farnosti nejradši?

Líbí se mi, že je tu široká síť vztahů. Mušky se sice najdou, jako všude, ale v zásadě si myslím, že jsme dobrá parta.

Mě osobně velice těší, že můžu zpívat v Dobříšském chrámovém sboru, který obětavě a s laskavostí léta vede Petra Šimková. Krásná hudba spojená s modlitbou. Texty jsou někdy legrační, ale ne povrchní. A v té latině navíc tajemné :-). Deo gratias!

ZUZKA KLIMTOVÁ je známá dobříšská skautka, jejíž dřívější domovinu prozrazují měkké moravské samohlásky.

Zuzko, ve svém představení Tě zmínila Hanka Dudíková, vysvětlíš nám prosím, jak se stalo, že ses ocitla v dobříšské farnosti a dokonce jsi zde spoluzaložila úspěšný skautský oddíl?

Narodila jsem se a až do svatby žila v Brně. Jedno z míst, kam mohl manžel Jirka nastoupit, a kde byla v roce 1984 možnost získat od Lesů byt, byla pro mne do té doby naprosto neznámá Dobříš. Tři roky jsme ještě bydleli v Mníšku pod Brdy, ale pak už jsme se přestěhovali na Dobříš. Jaké bylo mé první setkání s Dobříš? Při cestě na Dobříš musel autobus, kterým jsme jeli, v lese zastavit a počkat, až přejde stádo ovcí. Šok. Můj tatínek byl věřící skaut tělem i duší. V roce 1948 - 1949 chtěli skauti pomáhat vlasti odstranit nastolený komunistický režim. Přestože byl skauting zakázaná organizace, vytvářeli skauti skupiny, které roznášely po městě letáky a rozbíjely komunistické vývěsky. Za to si můj tatínek, když chytili jeho skupinu a odsoudili je, odseděl 3 roky vězení v Zámrsku. V té době nebyl plnoletý, tak dostal „jen“ poloviční trest. Víru a ideály skautingu nám předával celý život. Já sama zažila skautování jen krátce kolem roku 1968, ale silná

přátelství mi vydržela do dneška. Proto jsem chtěla v roce 1989 jen pomoci s rozběhnutím skautingu i na Dobříši. Tehdy tu nebyl nikdo, kdo by dívčí oddíl založil. V té době jsem měla 2 malé děti (3 roky a půl roku). Jenže člověk míní a Pán Bůh mění. Povedlo se mi ukecat Hanku Dudíkovou, která měla 4 malé děti. Nakonec jsme to spolu táhly skoro 15 let. Za těch 36 let se z 1 oddílu stalo 1 středisko, které má v 5-ti oddílech skoro 250 členů. Máme z nich radost.

Čím Tě v průběhu let naše farnost nejvíce obohatila nebo podržela?

Za tu dobu toho bylo víc, ale krátce řečeno, našla jsem zde nový domov. Kamarády a přátele, s kterými prožíváme naše životy se všemi radostmi i starostmi. Se kterými jsme několikrát měli možnost poznat sílu společné modlitby.

Je něco, co Ti v naší farnosti, v kostele nebo v našem farním časopise chybí?

Farnost se rozrostla, je zde spousta rodin, dětí. Akcí je takové množství, že se všeho účastnit dá jen stěží. Musíme volit. To je dobře. Ale jedna věc mne mrzí. Mám na starosti koordinaci přípravy agapé. Mrzí mě, že se příprav účastní stále stejní farníci. No, v poslední době jen dvě starší pomocnice. Pokaždé obešlu prosbu 25-ti farníkům, ale přesto se někdo jiný přihlásí jen výjimečně. Přitom agapé je vždy hojně navštěvované. Obracím se proto na vás všechny, prosím, pomozte nám. Mohou dospělí i děti. Pokud pomůžete třeba jen s úklidem nebo během akce, děkuji. A jak se říkalo u nás doma: Bůh vám to odplatí na dětech.

Koho bys, Zuzko, ráda pozvala k představení v dalším čísle Tomáše?

Už při psaní jsem trochu myslela na Mirku a Jožku Musilovy. Byli to hlavně oni, co nás k sobě přivínuli. Náš první pronájem na Dobříši neměl koupelnu, tak jsme se k nim chodili sprchovat. Jožka míval "přednášky" u nich doma, Mirka měla první náboženství pro naše děti...

Kalendář akcí

Vernisáž Magdy Ježkové a Miroslava Beščece „Nesl kříž... ke smíření“	V. Tetuová	Ne 1. 3. 2026 v 10.15	PCSVT
Chvály	P. Angelo	Út 3. 3., 17. 3., 31. 3. v 18.30	PCSVT
Akademie 3. věku	V. Dubnický	Pá 6. 3. v 9.00	PCSVT
Spolčo	V. Poppr, J. Kořínková	Pá 6. 3. a 20. 3. V 19.00	PCSVT
Duchovní obnova „K základům naší víry“	P. V. Kadlec	Út 10. 3. a 24. 3. V 19.00	PCSVT
Beseda s T. Řehákem „Veřejnoprávní média“	M. Ježková (TRNKA)	St 11. 3. v 18.00	PCSVT
Kurz Alfa	J. Rendl	St 11. 3., 18. 3., 25. 3. v 19.00	PCSVT
Dětská mše	M. Svoboda, V. Maršík	Ne 15. 3. v 9.00	Kostel Dobříš
Vikariátní setkání kněží		Út 17. 3. v 9.00	Kostel Dobříš
Setkání Pastorační rady	P. Angelo	Po 16. 3. v 19.00	PCSVT
Postní duchovní obnova	P. Angelo	Pá 20. 3. – ne 22. 3.	Poličany
Zpovědní odpoledne pro děti	P. Angelo,	Čt 26. 3. od 14.00	PCSVT
Medjugorský modlitební večer	K. Svobodová	Čt 26. 3. v 17.00	PCSVT
Zpovědní odpoledne pro dospělé	P. Angelo, P. J. Andrejčák, P. J. Dlouhý	Po 30. 3. od 14.00	PCSVT

Výhledově:

12. 4. – Velikonoční koncert v podání smíšeného pěveckého sboru Canto Carso (kostel Dobříš)

25. 4. – Farní výlet

Stalo se:

* V sobotu 7. února jsme slavili **Den nemocných**. Z rukou P. Jozefa Andrejčáka a P. Jan Dlouhého přijalo svátost nemocných 21 lidí, kteří si poté užili bohaté pohoštění připravené Janou Svobodovou a Maruškou Šochovou.

Platební terminál v kostele

ADAM BÖHM, JANA KOŘÍNKOVÁ

Na co se peníze použijí? Peníze darované přes terminál jdou na provoz kostela Dobříš – stejně jako když pošlete dar na farní účet s variabilním symbolem 902 nebo hodíte peníze do košíčku mimo účelovou sbírku. Platby přes terminál se do účelových sbírek nezapočítávají.

Kolik stojí platba přes terminál?

Z každé platby přes terminál odvádíme přibližně 1,5% karetní asociaci a provozovateli terminálu.

Je platba anonymní? Ano. Peníze vybrané přes terminál se na farní účet převádějí souhrnně na konci měsíce. Jednotlivé platby nelze bez vaší součinnosti propojit s konkrétním dárce.

Mohu získat potvrzení o daru pro daňové účely?

Pokud máte zájem a sdělíte nám speciální kód ze svého internetového bankovníctví, je možné vaše platby dohledat. Poté vám můžeme vystavit potvrzení o daru. V tom případě nás prosím kontaktujte.

Jak tedy nejlépe přispět?

Pro pravidelnou podporu farnosti je ideální trvalý příkaz na účet. Pokud však chcete přispět jednorázově přímo v kostele, terminál je lepší volbou než hotovost.

Květinové dekorace

KATKA SVOBODOVÁ

O květinovou výzdobu kostela se staráme s mamkou Z. Klimtovou za pomoci L. Kylarové a M. Štěpánové. Střídáme se po týdnu, na každou neděli je tak výzdoba nová. Máme velké štěstí, že nám květinářství Letizia Martiny Krátké zdarma dává rostliny, co už nejsou ve 100% kondici. To už v kostele tolik nevádí, protože je tam větší chladno a těch pár dní tam ještě dožijí.

Před několika lety jsme se zúčastnili semináře pro "kostelní květinářky", kde jsme prohloubili znalosti nejen aranžérské, ale i teoretické - specifika dekorování liturgických prostor. I zde jsme mohli sdílet s ostatními účastnicemi naši pozitivní zkušenosti s využíváním neprodejných materiálů z květinářství. Je to nejen ekologické, ale i značné finance šetřící řešení a ještě jednou květinářství Letizia děkujeme za spolupráci.

Někdy se stane, že kostelu darují květinovou pohřební výzdobu pozůstalí. I díky nim jsme se na začátku letošního roku mohli těšit z bohatých květinových aranžmá.

ČASOPIS TOMÁŠ VYDÁVÁ FARNOST DOBŘÍŠ. NÁKLAD 100 VÝTISKŮ.

ČASOPIS JE ZDARMA, FINANČNÍ PŘÍSPĚVKY (8 Kč / VÝTISK) JE MOŽNÉ POSÍLAT NA ÚČET FARNOSTI (3869703339/0800, VS 901).

REDAKČNÍ RADA: ADAM BÖHM, KATKA SVOBODOVÁ, VERONIKA TETUOVÁ, JITKA URBANOVÁ; JAZYKOVÁ KOREKTURA: HANKA RENDLOVÁ

MÁTE PODNĚT K OBSAHU NEBO REAKCI NA VYDANÝ ČLÁNEK? CHCETE SAMI PŘÍSPĚT ČLÁNEM? NAPIŠTE NA REDAKCI @FARNOSTDOBRIŠ.CZ

ČASOPIS TOMÁŠ JE DOSTUPNÝ I NA FARNÍM WEBU [HTTPS://WWW.FARNOSTDOBRIŠ.CZ/CASOPIS-TOMAS/](https://www.farnostdobris.cz/casopis-tomas/)